

requerits en relació amb l'entrada en vigor d'aquest Acord.

2. Aquest Acord s'aplica amb caràcter provisional després de transcorreguts trenta dies de la data de la signatura.

3. Aquest Acord entra en vigor el primer dia del segon mes següent al moment en què ambdues parts s'hagin notificat el compliment dels requisits de ratificació de conformitat amb les seves legislacions respectives.

4. Aquest Acord té una durada indefinida.

5. Cada una de les parts contractants pot suspendre, totalment o parcialment, l'aplicació d'aquest Acord per un període determinat, sempre que concorrin raons de seguretat de l'Estat, d'ordre públic o de salut pública. L'adopció o la supressió d'aquesta mesura s'ha de notificar, com més aviat millor, per via diplomàtica. La suspensió de l'aplicació d'aquest Acord ha d'entrar en vigor a partir de la tramesa de la notificació a l'altra part contractant.

6. Cada una de les parts contractants pot denunciar l'Acord per escrit i per via diplomàtica. La validesa d'aquest Acord expira al cap de noranta dies, a comptar de la notificació de la seva denúncia.

Fet a Madrid, en dos exemplars igualment vàlids en idioma espanyol, als disset (17) dies del mes de desembre de l'any 2001.

PEL REGNE D'ESPANYA, PER LA REPÚBLICA DOMINICANA,

Mariano Rajoy Brey,

Hugo Tolentino Dipp,

Vicepresident primer
del Govern i ministre de l'Interior

Secretari d'Estat
de Relacions Exteriors

Aquest Acord s'aplica provisionalment a partir del 16 de gener de 2002, després de transcorreguts trenta dies de la data de la signatura, segons estableix l'article 20.2.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 20 de desembre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

2326 *CORRECCIÓ d'errades al Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia, fet a Tunis el 26 de febrer de 2001. («BOE» 32, de 6-2-2002.)*

Havent observat errades al Conveni de Seguretat Social entre el Regne d'Espanya i la República de Tunísia, fet a Tunis el 26 de febrer de 2001, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 309, de 26 de desembre de 2001, i en el suplement en català número 2, de 16 de gener de 2002, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 122, segona columna, article 1, primera línia, on diu: «A l'efecte de l'aplicació d'aquest Conveni, les expressions i els termes que s'esmenten...», ha de dir: «1. A l'efecte de l'aplicació d'aquest Conveni, les expressions i els termes que s'esmenten...».

A la pàgina 123, segona columna, article 7, primera línia, on diu: «El que disposa l'article 6 té les següents...», ha de dir: «1. El que disposa l'article 6 té les següents...».

A la pàgina 125, primera columna, article 13, primera línia, on diu: «El treballador que deixa de tenir dret a les...», ha de dir: «1. El treballador que deixa de tenir dret a les...».

MINISTERI DE FOMENT

2327 *REIAL DECRET 99/2002, de 25 de gener, pel qual es modifica parcialment el Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació dels serveis aeroportuaris d'assistència en terra. («BOE» 32, de 6-2-2002.)*

A fi de donar compliment a la disposició addicional quarantena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i per completar la recepció per l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 96/67/CE, del Consell, de 15 d'octubre, relativa a l'accés al mercat d'assistència en terra als aeroports de la Comunitat, va ser aprovat el Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació de serveis aeroportuaris d'assistència en terra.

Aquest Reial decret té per objecte introduir determinades modificacions en el règim de les autoritzacions per a la prestació de serveis d'assistència en terra per adaptar-lo a les característiques de cada aeroport, i apreciar amb més rigor les previsions de la Directiva esmentada en relació amb la subcontractació d'activitats en el cas d'autoassistència, el control comptable de l'absència de transferències financeres i l'exigència d'un centre d'explotació o establiment permanent a Espanya.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de gener de 2002,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació de serveis aeroportuaris d'assistència en terra.*

1. Es modifiquen els articles 1, 4.3, 4.4, 9.1, 10.2.a), 11.1, 11.2.a), 13, 14.1.c), 14.2, 14.3 i 15.3, així com la disposició addicional quarta del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, que queden redactats com segueix:

U. Article 1. *Objecte.*

«Aquest Reial decret té per objecte regular la prestació dels serveis d'assistència en terra als aeroports d'interès general.»

Dos. Article 4.3.

«3. Als aeroports el trànsit anual dels quals sigui inferior al que indica l'apartat anterior hi ha d'haver només un agent que presti els serveis de rampa a tercers per categoria.»

Tres. Article 4.4.

«4. Per Ordre del ministre de Foment, a proposta d'AENA, es pot incrementar progressivament el nombre d'agents quan les condicions als aeroports ho permetin. A aquest efecte, AENA ha d'eleva anualment un informe al Ministeri de Foment sobre l'evolució de la qualitat dels serveis de l'assistència en terra, així com dels preus corresponents.

Això no obstant, quan les condicions de l'aeroport ho permetin, AENA pot incrementar el nombre d'agents que prestin serveis de rampa exclusivament a les aeronaus que realitzin operacions d'aviació general, de treballs aeris o de transport

aeri comercial no regular amb aeronaus el pes màxim a l'enlairament de les quals sigui inferior a 10 tones o que tinguin menys de 20 seients, amb la condició que el noliejador o noliejadors no tornin a vendre a tercers part de la capacitat.»

Quatre. Article 9.1.

«1. La prestació de serveis d'assistència en terra per un agent o d'autoassistència per un usuari requereix haver obtingut prèviament una autorització per a cada un dels aeroports d'interès general.

En el cas de prestació del servei per una unió temporal d'empreses, és un requisit imprescindible que totes i cada una de les empreses tinguin aquesta autorització.»

Cinc. Article 10.2.a).

«2. Per exercir l'activitat, els agents i els usuaris autoritzats han de complir, a més, les obligacions següents:

a) Disposar d'un centre d'explotació amb capacitat operativa adequada a l'activitat que exerceixen.»

Sis. Article 11.1.

«1. Els interessats a obtenir una autorització per poder prestar serveis d'assistència en terra o d'autoassistència han de formular a la Direcció General d'Aviació Civil una sol·licitud, en la qual s'han indicar, per a cada aeroport, les categories de servei per a les quals se sol·licita i s'hi han d'adjuntar els documents que justifiquin el compliment de les condicions que exigeix l'apartat 1 de l'article 10.

El compliment de les condicions que preveuen els paràgrafs b), c), d) i e) d'aquest apartat es pot acreditar mitjançant una declaració responsable dels interessats de no incórrer en cap de les circumstàncies a les quals ells mateixos es refereixen.»

Set. Article 11.2.a).

«a) Certificat d'inscripció al Registre Mercantil, si es tracta d'empresaris individuals, o bé l'escriptura de constitució o modificació inscrita al Registre Mercantil, si es tracta d'empresaris que siguin persones jurídiques espanyoles, i sempre que aquest requisit sigui exigible de conformitat amb la legislació mercantil que els sigui aplicable. Si no ho és, l'escriptura o el document de constitució, de modificació, els estatuts o l'acte fundacional, en què constin les normes per les quals es regula l'activitat, inscrits, si s'escau, al Registre oficial corresponent.

Quan es tracti d'empresaris no espanyols d'estats membres de la Comunitat Europea o d'estats signataris de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu, la documentació que n'acrediti la inscripció en un registre professional, comercial o anàleg quan aquest requisit sigui exigible per la legislació de l'Estat respectiu i, si no ho és, un informe emès per l'ambaixada o per una oficina consular d'Espanya a l'Estat corresponent en què figuri que l'interessat ha formulat una declaració jurada on consta que té capacitat per obligar-se de conformitat amb les lleis del seu Estat.

Els altres empresaris estrangers, l'informe emès per l'ambaixada o per una oficina consular d'Espanya a l'Estat corresponent en què s'indiqui que figuren inscrits en el Registre local professional, comercial o anàleg o, si no n'hi ha, que tenen capa-

citada per obligar-se de conformitat amb les lleis del seu Estat i que actuen habitualment en el trànsit local en l'àmbit de les activitats a les quals es refereix la seva sol·licitud i, a més, l'informe de la representació diplomàtica o consular sobre la reciprocitat de tracte als empresaris espanyols en l'Estat respectiu.»

Vuit. Article 13. Suspensió i revocació de les autoritzacions.

«L'eficàcia de les autoritzacions està condicionada al manteniment, a tot hora, de les condicions exigides per atorgar-les.

L'incompliment sobrevingut d'aquestes condicions, així com de les obligacions que estableixen els paràgrafs a), b) o d) de l'article 10.2 i, en tot cas, de les obligacions restants que estableix el mateix article, quan perjudiqui de manera greu la seguretat de l'aeroport o el funcionament regular dels serveis aeroportuaris, dona lloc a la suspensió cautelar de l'autorització i a la iniciació del procediment de revocació corresponent, en el qual sempre es dóna audiència a l'interessat. Si durant la tramitació d'aquest procediment les irregularitats observades són solucionades, la suspensió queda sense efecte.

Tant la suspensió cautelar com la revocació les adopta la Direcció General d'Aviació Civil mitjançant una resolució motivada.»

Nou. Article 14.1.c).

«c) Els agents d'assistència són seleccionats per AENA, amb la consulta prèvia al Comitè d'Usuaris, sempre que AENA no presti serveis similars a l'aeroport i no controli, directament ni indirectament, una empresa que presti els mateixos serveis a l'aeroport esmentat o en tingui participació.»

Deu. Article 14.2.

«2. AENA pot prestar directament serveis d'assistència en terra sense sotmetre's al procediment de selecció que preveu l'apartat 1, o autoritzar una altra empresa, controlada per l'entitat per a la prestació, encara que es té en compte a efectes de la determinació del nombre d'agents d'assistència en terra que assenyala l'article 4.»

Onze. Article 14.3.

«3. A partir de l'1 de gener de 2001, als aeroports el trànsit anual dels quals sigui superior a dos milions de passatgers o 50.000 tones de càrrega transportada per avió, almenys un dels agents d'assistència en terra seleccionat ha de ser independent d'AENA, dels usuaris que durant l'any anterior al de la selecció hagin transportat més del 25 per 100 dels passatgers o de la càrrega registrada a l'aeroport i d'entitats que controlin o estiguin controlades directament o indirectament per AENA o pels usuaris esmentats.»

Dotze. Article 15.3.

«3. El control comptable d'AENA, que en qualsevol cas inclou la comprovació de l'absència de fluxos financers entre la seva activitat com a entitat gestora i la seva activitat com a agent d'assistència en terra, s'efectua de conformitat amb el que disposa el Reial decret 2188/1995, de 28 de desembre, pel qual es desplega el règim de control intern que exerceix la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.»

Tretze. Disposició addicional quarta. *Selecció d'agents als aeroports de menor trànsit aeri:*

«A efectes de la selecció dels agents encarregats de la prestació dels serveis d'assistència en terra, en els aeroports el trànsit anual dels quals sigui inferior a dos milions de passatgers o 50.000 tones de càrrega transportada per avió, AENA pot agrupar tots o alguns dels aeroports en un únic procés de selecció. En la resta, la selecció es du a terme d'acord amb el que regulen els apartats 1 i 2 de l'article 14. Les referències que conté aquest procediment al Comitè d'Usuaris s'entenen aplicables, si s'escau, segons el que exigeix l'apartat 1 de l'article 7.»

2. S'afegeix un nou paràgraf g) a l'article 2 del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, que té la redacció següent:

«g) Aviació general: qualsevol operació d'aeronau diferent de la de transport aeri comercial o de la de treballs aeris.»

3. Es deroga la disposició addicional tercera del Reial decret 1161/1999, de 2 de juliol, pel qual es regula la prestació de serveis aeroportuaris d'assistència en terra.

Disposició transitòria única. *Adaptació dels contractes.*

Els contractes sobre serveis d'assistència en terra subscrits entre AENA i els agents i els usuaris s'han de revisar per adaptar-los a les previsions d'aquest Reial decret. Aquesta revisió s'efectua en el termini de tres mesos a comptar de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Fet a Madrid el 25 de gener de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Foment,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

MINISTERI D'HISENDA

2506 *CORRECCIÓ d'errades del Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques.* («BOE» 34, de 8-2-2002.)

Havent observat errades al Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 257, de 26 d'octubre de 2001 (correcció d'errades en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 303, de 19 de desembre de 2001), i en el suplement en català número 16, d'1 de novembre de 2001 (correcció d'errades en el suple-

ment en català número 2, de 16 de gener de 2002), es procedeix a fer-ne les oportunes rectificacions:

A la pàgina 2466, primera columna, article 35.1, lletra d), línia segona, on diu: «...subgrup de què es tracti, li correspon al contractista d'acord amb el...», ha de dir: «...subgrup de què es tracti, li correspon al contractista d'acord amb el quadre següent:».

A la pàgina 2500, primera columna, article 194, línia quarta, on diu: «...articles 173 a 178 d'aquest...», ha de dir: «...articles 174 a 178 d'aquest...»

COMUNITAT AUTÒNOMA DE CATALUNYA

2511 *LLEI 25/2001, de 31 de desembre, de l'accessió i l'ocupació.* («BOE» 34, de 8-2-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 25/2001, de 31 de desembre, de l'accessió i l'ocupació.

PREÀMBUL

Aquesta Llei regula l'accessió i l'ocupació, com a títols adquisitius exclusius del dret de propietat.

En relació amb l'accessió, el títol I estableix unes disposicions generals i regula l'accessió immobiliària i l'accessió mobiliària.

A Catalunya, el dret d'accessió parteix històricament d'uns principis que es troben en l'usatge «si quis in alieno». Actualment queda regulat per l'article 278 de la Compilació de dret civil de Catalunya, el qual només estableix el principi general d'accessió a favor de la persona propietària del sòl i el dret de retenció, i distingeix entre els supòsits de bona fe i mala fe.

L'aplicació supletòria del Codi civil ha fet que en molts supòsits no s'hagin aplicat els principis tradicionals del dret català.

D'una altra banda, la realitat actual i les noves tècniques constructives obliguen a examinar, amb respecte de la tradició jurídica, les situacions que es poden donar a la pràctica i les excepcions que cal fer-hi, tot distingint, lògicament, entre els supòsits de bona fe i mala fe, i a solucionar els conflictes d'interessos segons que el valor més gran correspongui al sòl o a la construcció. És molt important, doncs, la regulació de les construccions extralimitades, figura introduïda per la jurisprudència a la qual es poden donar solucions d'indemnització com l'adjudicació de pisos o locals en règim de propietat horitzontal.

La regulació de l'accessió immobiliària parteix de dos fonaments: la bona fe o la mala fe i el valor més gran del sòl o de la construcció. D'altra banda, la Llei manté com a garantia el dret de retenció.

L'accessió mobiliària també és objecte de regulació, atenent els criteris de bona fe i mala fe, i, entre els supòsits clàssics d'adjunció, commixió i especificació, agrupa tots els casos sota el concepte d'unió i estableix a qui corresponen la propietat de les coses i els drets de rescabament pertinents.